



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 299/2016-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. mája 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základných práv garantovaných čl. 46 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Národného úradu práce Slovenskej republiky po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cdo 53/98 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. januára 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie v záhlaví označených základných práv tam uvedeným postupom orgánov verejnej moci; k tejto sťažnosti bola pripojená plná moc splnomocneného advokáta.

2. Ústavný súd listom z 12. apríla 2016 vyzval advokáta sťažovateľa, aby v lehote 10 dní od jeho doručenia nahradil sťažnosť sťažovateľa ním spísaným návrhom na začatie konania s náležitosťami uvedenými v § 50 a nasl. zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), lebo v opačnom prípade ústavný súd bude postupovať podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

3. Advokát listom z 27. apríla 2016 na výzvu ústavného súdu nereagoval kvalifikovane, iba oznámil, že sťažovateľ navrhuje z pôvodnej sťažnosti vypustiť určité body.

4. Požiadavka povinného zastúpenia sťažovateľa advokátom podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde platí nielen na to, že sťažovateľ musí byť zastúpený advokátom v konaní pred ústavným súdom, ale aj na to, že sťažnosť musí byť týmto splnomocnencom napísaná tak, aby bola ústavným súdom prejednávateľná. Ak sťažovateľ sám podal ústavnú sťažnosť, bolo nevyhnutné na splnenie požiadavky núteného zastúpenia, aby splnomocnenec sťažovateľa už urobené podanie nahradil alebo doplnil vlastným podaním, ktoré by malo náležitosti uvedené v § 50 a nasl. zákona o ústavnom súde; splnomocnenec tak neurobil ani na písomnú výzvu ústavného súdu s poučením, že v opačnom prípade sťažnosť odmietne podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Pretože sťažnosť ani jej doplnenie nemá elementárne náležitosti návrhu na začatie konania predpísané zákonom, o ktorom by ústavný súd mohol a mal meritórne konať, postupoval podľa § 25 ods. 2 in fine zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. mája 2016